

— Какво правяхте тамъ?

— Бакалинъ бѣхъ.

— При тебѣ дохождаха ли?

— Дохождаха.

— Кой дохожда?

— Дохождаха Черногорцитѣ, а Набоковъ, Бояновъ, К. Попповъ и Горановъ сѣдѣха отъ далечъ.

— Казаха ли защо сж дошли?

— Само Бояновъ каза, че ний идемъ да освободимъ България отъ Немцитѣ.

— Тѣ казаха, че въ България е пълно съ Нѣмци?

— Казаха, че въ Бургазъ имало.

— Всичката чета колко души бѣше?

— Около 44 — 45 души, но точно не зная колко бѣха.

Бѣха ли въоръжени всичкитѣ?

— Не бѣха.

— Не ги ли питахте, защо не сж въоръжени?

— Не. Тѣ искаха пушки и зимаха отъ 4 до 7. Хвърлиха имъ шомпълитѣ.

— Питахте ли ги защо?

— Казаха да имъ не тѣгнатъ. Искаха повече пушки, но нѣмаше.

— Не чули К. Попповъ да каже нѣщо?

— Не чухъ. Азъ казахъ, кждѣ карате това малко момче. Единъ отговори, азъ ми се струва, че го познавамъ, ще го закараме въ Бургазъ.

— Какво забѣлѣжи по лицата имъ.

— Другитѣ бѣха весели, Набоковъ и Бояновъ бѣха замислени. Черногорцитѣ ядоха чушки и пиха вино.

— Не се ли веселиха?

— Пиха по 100 драма вино. Гарниста искаше отъ Набокова 20 пари да пие вино, тогава Набоковъ каза, дай една ока вино, та почерпи момчетата, послѣ Горановъ каза, дай още една ока. Като трѣгнаха и двамата не платиха, а другитѣ каквото пиха платиха.

— Не казаха ли хайде да отидемъ, заедно въ Бургазъ да освободимъ България отъ Нѣмцитѣ?

— Казаха нѣмате ли момчета да дойдатъ съ насъ, но хората бѣха избѣгали. Братъ ми бѣше около мене, той е едно